

Diumenge 29 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 10,35-45): En aquell temps, Jaume i Joan, els fills de Zebedeu, s'acostaren a Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissis el que et demanarem». Jesús els preguntà: «Què voleu que faci per vosaltres?». Ells li respongueren: «Concedeix-nos de seure amb tu a la teva glòria l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra». Jesús els contestà: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure la copa que jo beuré o ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?». Ells li respongueren: «Sí que podem». Jesús els digué: «Prou que beureu la copa que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat; però seure a la meua dreta o a la meua esquerra, no sóc jo qui ho ha de concedir: hi seuran aquells per a qui Déu ho ha preparat».

Quan els altres deu ho sentiren, es van indignar contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que els qui figuren com a governants de les nacions les dominen com si en fossin amos, i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci l'esclau de tots; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom».

«Qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, una vegada més, Jesús capgira els nostres esquemes. Provocades per Jaume i Joan, ens arriben a nosaltres aquestes paraules plenes d'autenticitat: «El Fill de

l'home, (...) no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida» (Mc 10,45).

Prou que ens agrada rebre un bon servei! Pensem sinó com ens plau que els serveis públics siguin eficaços, puntuals, nets; o bé com ens queixem quan, havent pagat per un servei, no rebem les prestacions esperades. Jesucrist ens allibera amb el seu exemple: Ell no només serveix la Voluntat del Pare, que inclou la nostra redempció, sinó que a més a més paga! I el preu del nostre rescate és la seva Sang, en la qual hem rebut la salvació dels nostres pecats. Gran paradoxa que mai no arribarem a entendre! Ell, el gran Rei, el Fill de David, el qui havia de venir en nom del Senyor, «es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes (...) i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu» (Fl 2,7-8). Com en són d'expressives les representacions del Sant Crist abillat com un Rei clavat en creu! A Catalunya en tenim un bon grapat; són les anomenades “Santes Majestats”. A la manera d'una catequesi, contemplem com servir és regnar, i com l'exercici de qualsevol autoritat ha de ser sempre un servei.

Jesús capgira talment les categories d'aquest món que resitua també el sentit de l'activitat humana. No és millor l'encàrrec que més llueix, sinó el que hom fa més identificat amb Jesucrist-servent, amb més Amor a Déu i als germans. Si creiem de debò que «ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics» (Jn 15,13), aleshores també farem l'esforç per oferir amb el nostre treball un servei de qualitat humana i de competència professional, amarat d'un profund sentit cristià de servei. Com deia Santa Teresa de Calcuta: «El fruit de la fe és l'amor, el fruit de l'amor és el servei, el fruit del servei és la pau».